

Хрвати тврде да тестамент јединог нашег нобеловца није веродостојан. Андрићева задужбина то негира и поручује: Не штампајте његове књиге без дозволе.

У Сарајеву се ових дана очекује другостепена пресуда у процесу у коме се одлучује коме припада право на дела јединог књижевника нобеловца с ових простора. Отимање о ауторска права за Андрићева дела можда на први поглед изгледа банално. Заправо, реч је о покушају да се београдској Задужбини Иве Андрића оспори вишегодишње право на издавање његових дела.

Мирко Марјановић, уредник едиције у оквиру које су у Сарајеву 2007. објављене четири Андрићеве књиге, оглушио се о забрану београдске Задужбине Иве Андрића (власника ауторских права) и штампао књиге. Марјановић сумња у веродостојност тестамент „Последња жеља“ Иве Андрића.

- Питање је како то да Андрић своју последњу жељу поверену Гвоздену Јованићу и Милану Ђоковићу, уместо Вери Стојић, својој вишегодишњој секретарици, није потписао нити судски оверио - пита се Марјановић.

Међутим, Драган Драгојловић, управник Задужбине Иве Андрића, показујући документ „Последња жеља Иве Андрића“, чију је веродостојност потврдио Први општински суд у Београду 20. јуна 1975, за Курир каже да је у питању манипулација чињеницама!

- Марјановић није желео нагодбу са задужбином, па смо морали да их тужимо. Зашто Марјановић није оспоравао тестамент кад је био у УО задужбине (од 1979. до 1988), него се сада сетио тога - пита Драгојловић и додаје да нико не спори чињеницу да је Андрић рођен у Травнику, али исто тако нико не може ни да спори чињеницу да је одлучио да живи у Београду и своју заоставштину остави овде.

- Андрић није имао секретарицу, већ је Вера Стојић била његова најближа пријатељица и прва управница задужбине након Андрићеве смрти! Зар би она прихватила такву позицију да није била сигурна у све што је у свом тестаменту написао? Заиста би требало да изађемо из љуте балканске мржње и несрећа, у којима смо се налазили годинама, и живимо као нормалан свет - поручује Драгојловић.

Режисер и писац Емир Кустурица, рођени Сарајлија, Иву Андрића одувек је доживљавао као Србина.

- Што се раније нису сетили коме припада, кад су му ломили бисте и кад су му за време опсаде Сарајева спаљивали књиге? Кома припада Андрић, који је по националности био Србин и који је био државни службеник бивше Југославије? Умро је у Србији као Србин и као српски добитник Нобелове награде. Није он расположив дипломатски простор као што су те зградуине које треба да деле - категоричан је Кустурица.

(Г. Раковић, Н. Поповић, Курир)